

عنوان مقاله:

کنکاشی پیرامون تعهدات حقوقی سلامت محور دولت نسبت به بانوان در ایران در مقایسه با استانداری بین المللی و حقوق انگلستان

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس بین المللی حقوق و علوم قضائی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

مرجان عزیزی - دانش آموخته حقوق عمومی و وکیل دادگستری

خلاصه مقاله:

بکی از مهم ترین حقوق برآمده از حق حیات و تضمین کننده آن، حق بر سلامت است. همانظور که می‌دانیم، در عرصه جهانی، وظیفه اصلی حمایت و ارتقای حقوق بشر بر عهده دولت‌هاست. حق بر سلامتی از این قاعده کلی مستثنی نیست. طبق استاندار و موازین حقوق بشری، کشورهای عضو سازمان ملل متحد موظف به تحقق و اجرای تمامی ابعاد این حق هستند. طبق استاندار متعدد بین المللی و منطقه‌ای که در راس آن ماده ۵۵ منشور ملل متحد قرار دارد، دولت با توجه به شرایط کشور، متهمد و موظف است که بسترهای را فراهم کند که حق سلامت بدون تبعیض به همترین شکل تحقق یابد. از دیگر اقدامات مثبت‌جامعه بین المللی در زمینه حق بر سلامت، شناسایی گروه‌ها به دلیل موقعیت خاص خود در شرایط خاصی هستند و حق سلامت آنها باید به گونه‌ای متفاوت از سایرین اعمال و اجرا شود و قطعاً این امر تبعیض محسوب نمی‌شود. گروه‌های آسیب‌پذیر شامل معلولان، بومی‌ها، پناهندگان، مهاجران، زنان، کودکان و غیره می‌شوند. بانوان به عنوان بخش مهمی از شهروندان هر کشور و نظر به مسایل خاص خود، همواره از منظر حقوق بشر و به تبع آن حق حیاتو حق بر سلامت مورد توجه خاص و قانون گذاری ویژه قرار گرفته‌اند. در این مقاله ضمن شناسایی مبانی و مصادیق حق بر سلامت، تعهدات دولت‌ها نسبت به سلامت بانوان به روش توصیفی تحلیلی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

کلمات کلیدی:

بانوان، تعهدات حقوقی، حق بر سلامت، ایران، انگلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1769062>

